

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2022 r. w Warszawie

sprawy M. S. (ubezpieczonej)

z udziałem zainteresowanego płatnika składek (...) S.C. A. J. M. M. w W. - współników spółki cywilnej (...) (poprzednio R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 2 grudnia 2021 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. S. od 15 czerwca 2021 roku do 14 września 2021 roku podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) S.C. A. J. (2), M. M. (2) (poprzednio R.) z podstawą wymiaru składek 4202,54 zł brutto (cztery tysiące dwieście dwa złote 54/100 złotych) zgodnie z zawartą umową na okres próbny z dnia 14 czerwca 2021 roku.

UZASADNIENIE

M. S. w dniu 22 grudnia 2021 r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 2 grudnia 2021 r., nr: (...) zarzucając jej błąd w ustaleniach stanu faktycznego przyjęty za podstawę zaskarżonej decyzji poprzez wydanie jej z pominięciem dokumentów w postaci umowy o pracę zawartej z (...) S.C. zwanej dalej „spółką” albo „płatnikiem składek” oraz świadectwa pracy, z których jednoznacznie wynika, że jej zarobki wynosiły 4.202,54 złotych. W związku z tym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przywrócenie wymiaru składek do rzeczywistej wysokości wynoszącej 4.202,54 złotych brutto, ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu oraz o zasądzenie od Zakładu na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W treści uzasadnienia odwołania ubezpieczona wskazała, że umowa o pracę została zawarta poprzez zgodne oświadczenie woli dwóch stron zgodnie z art. 65 k.c. Różnica stawek pomiędzy odwołującą a osobą zatrudnioną na zastępstwo na zajmowane przez nią stanowisko nie jest fikcyjna, a związana jest z jej ogromnym doświadczeniem zawodowym. Wykonywane przez nią obowiązki pracownicze wzbogaciły ofertę edukacyjną przedszkola i w związku z tym otrzymywała górną stawkę dla jej stanowiska w placówce prywatnej. Odbyte studia pozwoliły jej na wykorzystanie wiedzy i zdobytych umiejętności do pracy z dziećmi, szczególnie

z trudnościami edukacyjnymi, emocjonalnymi i społecznymi. Jej obowiązki wykraczały poza pracę wykonywaną przez standardowego asystenta nauczyciela. Ubezpieczona zaakcentowała również, że sytuacja finansowa placówki uległa poprawie w związku z zapisami nowych dzieci podczas rekrutacji, która trwała w trakcie jej zatrudnienia, ponieważ przedszkole utrzymuje się z opłacanego czesnego przez ich rodziców (odwołanie z dnia 22 grudnia 2021 r., k. 3-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od odwołującej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że podstawa wymiaru składek za odwołującą została ustalona, w oderwaniu od realiów wynagradzania obowiązujących u płatnika składek na stanowisku pomocy nauczyciela, na poziomie wynagrodzenia nauczyciela, któremu miała pomagać. Za osobą, która w przeszłości wykonywała obowiązki ubezpieczonej, płatnik deklarował podstawę wymiaru składek w wysokości 2.800 złotych brutto miesięcznie w pełnym wymiarze czasu pracy. Obowiązki zaś ubezpieczonej przejął nauczyciel, co miało jedynie uwiarygodnić wyższe wynagrodzenie dla odwołującej. Zdaniem organu rentowego analiza dokumentów pozyskanych w trakcie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wskazuje, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla M. S. została ustalona w celu umożliwienia uzyskania przez nią wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa. Uzasadnienia wykazanej podstawy wymiaru składek nie należy poszukiwać w raportach placowych czy porównaniu wynagrodzeń, ponieważ nie są one wiążące i nie precyzują z jakiej formy zatrudnienia korzystają osoby zajmujące wskazane w nich stanowiska (odpowiedź na odwołanie z dnia 25 stycznia 2022 r., k. 18-20 a. s.).

A. J. (2) i M. M. (2) wniosły o zmianę zaskarżonej decyzji zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez odwołującą (protokół rozprawy z dnia 24 października 2022 r., k. 73 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. w dniu 11 lipca 2018 r. uzyskała tytuł zawodowy licencjata na Wydziale Stosowanych Nauk (...) i Resocjalizacji na kierunku profilaktyka społeczna i resocjalizacja w obszarze nauk społecznych na Uniwersytecie (...) (dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia z dnia 11 lipca 2018 r., k. 15 a. s. i k. 21 akt ZUS).

Odwołująca była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

w okresie od 13 sierpnia 2018 r. do 31 marca 2021 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, za wyjątkiem okresu od 1 maja 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r., w którym to pracowała na 4/5 etatu, na stanowiskach asystenta nauczyciela przedszkola od 13 sierpnia 2018 r. do 12 sierpnia

2019 r., nauczyciela prowadzącego od 13 sierpnia 2019 r. do 31 października 2019 r. oraz opiekuna żłobka od 1 listopada 2019 r. do 31 marca 2021 r. (świadcstwo pracy z dnia 31 marca 2021 r., k. 6-7 a. s. i k. 17 akt ZUS).

W między czasie ubezpieczona brała udział w 8-godzinnym warsztacie pt. wstęp do pedagogiki M. M., podczas którego omówiono rozwój, potrzeby, metody stymulacji rozwoju dziecka od pierwszego do trzeciego roku życia, sposoby aranżacji przestrzeni w domu i klasie toddlersowej, odpowiednie sposoby interakcji opiekuna z podopiecznym oraz zaprezentowano praktyki montessoriańskie w edukacji najmłodszych dzieci (zaświadczenie, k. 14 a. s. i k. 20 akt ZUS).

Ponadto odwołująca ukończyła:

- szkolenie na opiekuna w żłobku lub klubie dziecięcym w zakresie nabywania kompetencji opiekuna, dostarczenia wiedzy i umiejętności z zakresu psychopedagogicznych podstaw rozwoju, jednostki i rozwoju dziecka w okresie wczesnego dzieciństwa oraz praktycznego opanowania wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania pracy opiekuna w żłobku lub klubie dziecięcym trwającego w okresie od 9 listopada 2018 r. do 13 grudnia 2018 r. (zaświadczenie o ukończeniu kursu z dnia 13 grudnia 2018 r., k. 13 a. s. i k. 18 akt ZUS);

- szkolenie w zakresie terapii ręki (szkolenie dla opiekunek w żłobku i nauczycieli przedszkola Terapia Ręki z dnia 27 marca 2020 r., k. 12 a. s. i k. 19 akt ZUS);

- kurs M. – Program Ż. w wymiarze 72 godzin obejmujący zagadnienie filozofii M., komunikacji, rozwoju dziecka, prowadzenia grupy, życia codziennego, matematyki, sensoryki i języka (zaświadczenie z dnia 28 marca 2021 r., k. 11 a. s.).

A. J. (2) prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...)

z siedzibą w W. i M. M. (2) prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w W. założyły spółkę pod nazwą (...) S.C. ukierunkowaną na działalność w zakresie świadczenia usług jako placówka w zakresie wychowania przedszkolnego (wydruki

z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, k. 8-9 akt ZUS).

Ubezpieczona nawiązała współpracę ze spółką odpowiadając na ogłoszenie o pracę umieszczone na stronie internetowej. W wyniku przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej przez współniczkę spółki (...) ustalono, że odwołująca będzie zatrudniona

w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w wysokości 4.202,54 złotych brutto miesięcznie (zeznania odwołującej i zainteresowanych, k. 74-75 a. s.).

M. S. w dniu 31 maja 2021 r. została uznana za zdolną do wykonywania pracy na stanowisku nauczyciela (orzeczenie lekarskie nr (...) z dnia 31 maja 2021 r.,

k. 24 akt ZUS).

Odwołująca została zatrudniona w zainteresowanej spółce w okresie od 15 czerwca 2021 r. do 14 września 2021 r. Strony zawarły w dniu 10 czerwca 2021 r. umowę o pracę na w/w okres próbny na stanowisku pomocy nauczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy

z wynagrodzeniem w wysokości 4.202,54 złotych brutto miesięcznie. Stosunek pracy ustal

w wyniku rozwiązania umowy z upływem czasu, na który została zawarta na mocy art. 30 § 1 pkt 4 k.p. (umowa o pracę na okres próbny z dnia 14 czerwca 2021 r. i świadectwo pracy z dnia 14 września 2021 r., k. 8-10 a. s. i k. 27 akt ZUS).

Do obowiązków ubezpieczonej w trakcie wykonywania pracy na stanowisku pomocy nauczyciela należało:

- spełnianie czynności opiekuńczych w stosunku do dzieci najmłodszych w zakresie pomocy przy rozbieraniu i ubieraniu się, zabiegach higienicznych i korzystaniu z toalety oraz w innych tego wymagających sytuacjach,

- współuczestniczenie w organizowaniu zabaw, zajęć w sali i poza terminem przedszkola,

- opiekowanie się dziećmi w czasie organizowanych spacerów i wycieczek,

- uczestnictwo w przygotowaniu pomocy dydaktycznych i w dekorowaniu sali,

- uzgadnianie z nauczycielem wszelkich podejmowanych działań na terenie grupy,

- oferowanie pomocy w przygotowaniu sprzętu do odpoczynku poobiedniego dzieci,

- dbanie o zabawki, gry, książki i pomocy dydaktyczne w grupie,

- utrzymywanie w czystości przydzielonych pomieszczeń,

- przygotowanie sali do posiłków i leżakowania oraz utrzymywanie jej w czystości,

- przestrzeganie przepisów bhp i przeciwpożarowych, zabezpieczanie przed dziećmi środków czystościowych oraz zgłaszanie zwierzchnikowi wszelkich zagrożeń i uszkodzeń sprzętu,
- przestrzeganie dyscypliny pracy i wszelkich regulaminów bhp i przeciwpożarowych,
- wykonywanie innych prac zleconych przez dyrektora wynikających z organizacji pracy przedszkola,
- utrzymywanie we wzorowej czystości sal zajęć i innych pomieszczeń przedszkola,
- porcjowanie posiłków i rozdysponowywanie ich do sal,
- oferowanie pomocy dzieciom przy czynnościach samoobsługowych (zakres obowiązków pomocy nauczyciela, k. 28 i 48-49 akt ZUS).

Odwołująca w trakcie wykonywania czynności pomagała nauczycielkom P. W. i M. K. zatrudnionym również u płatnika składek (zeznania odwołującej i zainteresowanych, k. 74-75 a. s.).

Spółka wypłacała odwołującej wynagrodzenie za cały okres jej pracy przelewem na rachunek bankowy zgodnie z wystawionym przez nią upoważnieniem (upoważnienie do przekazywania wynagrodzenia na rachunek bankowy z dnia 25 maja 2021 r., potwierdzenia transakcji i zeznania zainteresowanych, k. 34 i 41-44 akt ZUS i k. 74-75 a. s.).

W trakcie zatrudnienia ubezpieczona była niezdolna do pracy w dniach 20 lipca 2021 r., 30 sierpnia 2021 r. oraz od 14 września 2021 r. z uwagi na problemy ze zdrowiem psychicznym (świadcstwo pracy z dnia 14 września 2021 r. i zeznania odwołującej, k. 8-9 i 74 a. s.).

Po zakończeniu stosunku pracy obowiązki pracownicze wykonywane przez ubezpieczoną zostały przejęte przez osobę zatrudnioną w spółce na stanowisku nauczyciela (fakt bezsporny).

W dniu 28 października 2021 r. ubezpieczona uzyskała tytuł magistra na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie na Uniwersytecie (...) (dyplom ukończenia studiów drugiego stopnia z dnia 29 października 2021 r., k. 16 a. s.).

Od 1 października 2021 r. odwołująca rozpoczęła studia na Wydziale Pedagogicznym (...) w ramach niestacjonarnych 5-letnich jednolitych studiów magisterskich (zaświadczenie z dnia 16 grudnia 2021 r., k. 17 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. zawiadomił odwołującą i spółkę o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie podlegania przez M. S. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy o pracę u płatnika składek. Po zakończeniu postępowania organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 2 grudnia 2021 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 68 ust. 1c, art. 41 ust. 12 i 13, art. 13 ust. 1 i art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 58 § 2 k.c. ZUS stwierdził, że M. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek z podstawą wymiaru składek w wysokości 2.800 złotych w okresie od 15 czerwca 2021 r. do 14 września 2021 r. (zawiadomienia z dnia 4 listopada 2021 r. i decyzja z dnia 2 grudnia 2021 r., k. 2-3 i 11-12 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz przesłuchania w charakterze stron odwołującej i zainteresowanych. Zdaniem Sądu dokumenty, na podstawie których Sąd poczynił własne ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem

wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Z kolei zeznania odwołującej i zainteresowanych są również wiarygodne, gdyż korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Ponadto są wzajemnie ze sobą powiązane i tworzą spójny obraz okoliczności zachodzących w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 2 grudnia 2021 r., nr: (...), jako uzasadnione, podlega uwzględnieniu.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla odwołującej, co przesądziło o kierunku kontroli Sądu Okręgowego, która została ograniczona jedynie do tej spornej kwestii. W zaskarżonej decyzji organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez ubezpieczoną pracy na podstawie umowy o pracę na rzecz spółki. Zatem w ocenie Sądu należało jedynie rozważyć, czy odwołująca zasadnie została zatrudniona u płatnika składek z wynagrodzeniem w wysokości 4.202,54 złotych brutto miesięcznie.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 423 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą systemową”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

W myśl art. 8 ust. 1 ustawy systemowej, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a zgodnie z art. 13 pkt. 1 ustawy systemowej obowiązek podlegania takiej osoby ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, o czym stanowią art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy systemowej. Z kolei podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy systemowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa.

Sąd w pierwszej kolejności zauważył, że w toku procesu niekwestionowane było prawo organu rentowego do kontroli i obniżenia podstawy wymiaru składek na rzecz pracownika będącego zatrudnionym w ramach umowy o pracę. Ubezpieczona w złożonym odwołaniu wskazywała jednak, że organ rentowy nie przeanalizował wszystkich okoliczności, które powinny mieć wpływ na wydane rozstrzygnięcie w zaskarżonej decyzji. ZUS kontrolując prawidłowość ustalonej wysokości wynagrodzenia pomiędzy stronami stosunku pracy stwierdził, że należy obniżyć ubezpieczoną wysokość podstawy wymiaru składek do kwoty 2.800 złotych. Organ rentowy argumentował wydanie zaskarżonej decyzji w w/w zakresie tym, że podstawa wymiaru składek za odwołującą została ustalona, w oderwaniu od realiów wynagradzania obowiązujących u płatnika składek na stanowisku pomocy nauczyciela, na poziomie wynagrodzenia nauczyciela, któremu miała pomagać, za osobę, która w przeszłości wykonywała obowiązki ubezpieczonej, płatnik deklorował podstawę wymiaru składek w wysokości 2.800 złotych brutto miesięcznie w pełnym wymiarze czasu pracy oraz, że obowiązki ubezpieczonej przejął nauczyciel, co miało jedynie uwiarygodnić ustalone dla niej wyższe wynagrodzenie.

Sąd zważył, że w okolicznościach rozpatrywanej sprawy żaden z przytoczonych powyżej argumentów nie wskazuje, aby ustalone dla ubezpieczonej wynagrodzenie było nieadekwatne do rodzaju i ilości wykonywanej przez nią pracy. Organ rentowy nie udowodnił, aby zarobki ubezpieczonej zostały ustalone na poziomie odbiegającym od stawek rynkowych w sposób powodujący jego rażące wygórowanie i nieodpowiadające świadczonej przez nią pracy. ZUS nie przedstawił dowodów świadczących o tym, że zatrudnienie ubezpieczonej byłoby dla spółki nieopłacalne, nieracjonalne i nielogiczne. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie zakwestionował pracy wykonywanej przez

ubezpieczoną, ale jeśli chodzi o jej wartość, to wycenił ją na poziomie płacy minimalnej. W ocenie Sądu Okręgowego tego rodzaju praca, jaką realizowała ubezpieczona, istotna z punktu widzenia interesów pracodawcy, w realiach gospodarki rynkowej, w warunkach wielkomiejskich, czego nie można pominąć, musi być wynagradzana znacznie wyżej niż na poziomie minimalnym. Tymczasem organ rentowy dokonując oceny całkowicie pomija wymienione okoliczności, przyjmując niejako automatycznie, że każdy pracownik, bez względu na jego umiejętności i rodzaj realizowanych obowiązków, powinien otrzymywać minimalne wynagrodzenie, a wyższe tylko wówczas, gdy wystąpią nadzwyczajne okoliczności. Sąd Okręgowy zważył, że płaca minimalna to nie standard w stosunkach pracy, gdzie decydująca jest swobodna wola stron, ale minimum przewidziane przez ustawodawcę, pełniące rolę gwarancyjną, chroniące pracowników przed stosowaniem zbyt niskich stawek. Tego minimum należy się zatem trzymać jako pewnego punktu odniesienia, który stanowi punkt wyjścia do negocjacji wysokości wynagrodzenia. Co istotne, tego minimum można spodziewać się jako adekwatnego i właściwego w przypadku pracowników wykonujących prace nieskomplikowane, które nie wymagają nadmiernego wysiłku fizycznego czy też intelektualnego. Jeśli jednak pracownik realizuje zadania angażujące go, wymagające przygotowania i odpowiednich kwalifikacji, jeśli z tym wiąże się dodatkowo wiedza pracownika i kwalifikacje, to przyjmowanie jako adekwatnej płacy minimalnej musi być ocenione jako sprzeczne z art. 48 k.p. Przepis ten nakazuje różnicować wynagrodzenie i wskazuje, że powinno być ono tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. W przypadku ubezpieczonej jej kwalifikacje i duże doświadczenie zawodowe przemawiają za uznaniem jako należnej i adekwatnej kwoty 4.202,54 złotych brutto wynagrodzenia.

Rozważania w tym kontekście potwierdza stanowisko zawarte w jednym z orzeczeń Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r. (III UK 7/09), w którym wskazano, że nie każda nieadekwatność wynagrodzenia do wartości wykonywanej pracy może być podstawą interwencji organu rentowego. Może mieć ona miejsce wyłącznie w sytuacjach, gdy wynagrodzenie w sposób rażąco odbiega od wartości wykonywanej pracy. Ponadto, ingerencja sądu w umówione przez strony stosunku pracy wynagrodzenie powinna mieć miejsce tylko w wypadku rażąco wysokiego pułapu wynagrodzenia za pracę w stosunku do okoliczności danego przypadku. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła taka sytuacja. Jak zostało wskazane, kwota, którą ustaliły strony stosunku pracy, nie może być oceniona jako zbyt wysoka i rażąco wygórowana. Z kolei kwota, którą w zaskarżonej decyzji oznaczył organ rentowy, jest nieadekwatna do zadań ubezpieczonej, a także ilości i jakości świadczonej przez nią pracy mając na uwadze zdobytą przez nią wiedzę i doświadczone zawodowe.

Organ rentowy wskazywał również, że płatnik składek zatrudnił na zastępstwo za odwołującą pracownika na stanowisko nauczyciela dla pozorów. W tym kontekście jednak w żaden sposób nie uwiarygodnił przedstawionej argumentacji. Tymczasem z takiego zachowania płatnika składek można wysnuć wniosek, że zakres obowiązków ubezpieczonej był niewątpliwie bardziej obszerny niż innych osób zatrudnionych na stanowisku pomocy nauczyciela, co daje ku temu podstawy przedstawiona dokumentacja wykazująca, że M. S. posiada dużą wiedzę uzyskaną w przeciągu ostatnich kilku lat oraz doświadczenie zawodowe przy sprawowaniu opieki nad dziećmi. Dlatego też porównywanie wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na tożsamym stanowisku i czynienie z tego zarzutu wskazującego na konieczność obniżenia ubezpieczonej wysokości podstawy wymiaru składek nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe należało zmienić zaskarżoną decyzję i ustalić dla odwołującej wysokość podstawy wymiaru składek na kwotę 4.202,54 złotych z tytułu zatrudnienia u płatnika składek w spornym czasie. W konsekwencji Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., jak w tenorze wyroku.